

Kære folketingspolitiker!

Vi skriver til dig af nød. Vi ved, at du får bunker af henvendelser hver dag, men vover alligevel. Vi tror på, at det ligger dybt i dit dna at kæmpe for den svage og handle på uretfærdigheden. Derfor tør vi også komme frem med denne anmodning. Der er små mennesker i vores samfund, som ingen vil beskytte og som i disse dage trues med at blive skubbet endnu længere ud i intetheden. Det er, som du nok har fanget, abortloven, vi tænker på. Vil du gentænke, hvad dit ansvar som folketingspolitiker er over for disse allersvageste små danskere - de ufødte?

Netop i disse dage skal forslag til ny abortlov forhandles. Målet er ikke, som man kunne have håbet, at sikre det ufødte menneske en basal og solidarisk beskyttelse imod overgreb, men tværtimod at indskrænke denne beskyttelse yderligere. Man vil hæve abortgrænsen til 18. uge.

Begrundelsen er, at kvinden skal sikres ret over sin egen krop. Problematikken forstår vi naturligvis godt. Der ER en rettighedskonflikt mellem kvindens ret over egen krop og den ufødtes ret til at leve. Men rettighedskonflikter kan vi godt finde ud af at løse uden at gøre nogen fortræd! I hvilken anden situation ville du acceptere, at det ene menneskes ret til selvbestemmelse overtrumfer det andet menneskes grundlæggende ret til at leve?

Bare i dag, hvor du måske har siddet til udvalgmøde eller arbejdet med visionære strategier for det gode liv for danskerne, ja, der er 40 ufødte små blevet aflivet i det danske sundhedsvæsen. Generer det ikke dig? Alle disse aborter foretages rutinemæssigt af læger, der går hjem og putter deres egne små børn bagefter.

Vi taler meget om menneskerettigheder i Danmark, men er det mere end fromt hykleri, hvis vi kun lader disse gælde for de stærke, der kan kæmpe for sig selv? Du kæmper med garanti imod undertrykkelse og ulighed i mange andre sammenhænge, men hvad med den retsløshed, der er de ufødtes vilkår i vores samfund?

Menneske er noget, man er helt fra befrugtningen. Det er en videnskabelig kendsgerning, men også en filosofisk konstatering. Det, der gør os alle lige og giver høj og lav de helt samme basale menneskerettigheder, det er ikke præstationer og erhvervede sanser og evner. Nej, det er noget iboende - den menneskelige natur, som menneskerettighedserklæringen netop taler om. Det er noget, det ufødte menneske også har del i.

Så hvorfor bliver disse små mennesker ikke beskyttet af menneskerettighederne?

Dit parti hører til dem, der gerne går en ekstra mil for barnets vel i vores samfund - også selvom dette stiller krav til barnets forældre. Tak for det! Men hvorfor ikke kæmpe og forsvare alle børn - også de allersvageste?

Vi ved godt, at en abort kan være den eneste løsning, en kvinde kan få øje på i sin vanskelige situation. Men du kunne jo gøre det til dit mål at sikre hjælp til både kvinden og barnet. Du kunne kæmpe for at give kvinden i en krisegraviditet adgang til akut støtte og bedre handlemuligheder. Hun fortjener et bedre valg – og hendes barn fortjener det!

Vi håber sådan, at du vil se på denne sag - også fra det lille menneskes side. For ham eller hende drejer det sig om intet mindre end liv og død. Det er muligt, at du kommer til at gå enegang til at starte med, men én skal jo gå forrest. Og det er nu engang bedre at gå alene i den rigtige retning end at gå i samlet flok i den forkerte. Bliv de ufødtes forsvarer. Engang kan de selv takke dig for, at du kæmpede for dem. At du ikke var ligeglad.

Du er som folkevalgt i en position, hvor du har mulighed for at udfordre tavsheden. At have magt forpligter.

Du, som ønsker at være de svagestes fortaler og oprigtigt ønsker at kæmpe for børns rettigheder, vov dig ud i kampen for alle børn. Vov dig ud i den fri aborts minefelt og sig: Jeg vil ikke længere acceptere ting, jeg ikke kan ændre. Jeg vil ændre ting, jeg ikke kan acceptere!

Måske ligner det en tabersag, men ved du hvad? Det lignede også en tabersag, da modige mennesker kæmpede for slaveriets ophævelse, for apartheidens ophævelse og for Murens fald. Historien vil dømme os, hvis vi som samfund fortsætter drabene på ufødte uden at hæve røsten mod uretfærdigheden.

Der findes ingen svagere i dette samfund end de ufødte. Lige nu har de ingen forsvarsadvokater, ingen stemme og ingen politiske partier, der frimodigt beskytter deres rettigheder. Vores håb er, at du har modet til at tale på de ufødtes vegne, uanset hvilket parti du repræsenterer.

Tak, at du gav dig tid til at læse vores brev. Vi ønsker dig alt godt!

Med venlig hilsen

Kristoffer Nyrup Dahl

Formand for Retten til Liv, gymnasielærer

Kerstin Hoffmann

Kommunikationssekretær

Ellen Højlund Wibe

Landssekretær

RETTE TIL LIV

SEKRETARIAT: Grejsdalsvej 430, 7100 Vejle - 54 58 15 45

www.rettentilliv.dk - www.abortlinien.dk

